

בית המשפט העליון

ע"א 7798/10 - א'

בפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשים: 1. דב (דובי) גל
 2. ד.ג.הפקות בע"מ
 3. משגב עורי הפקות בע"מ
 4. אריה עורי

נגד

המשיבים: 1. אבירמה גולן
 2. מישה בלכרוביץ

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בת"א 1551-08 שניתן על ידי כבוד השופטת ד"ר די' אבניאלי ביום 6.10.2010

בשם המבקשים: עו"ד ש' צ'רטוב

בשם המשיבים: עו"ד נ' גבריאלי

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (השופטת ד"ר די' אבניאלי) בת"א 1551-08 שניתן ביום 6.10.2010.

1. המשיבה 1 כתבה עיבוד של הסיפור המקורי "קריוס ובקטוס" למחזה לילדים וחיברה תשעה שירים, ואילו המשיב 2 חיבר את המוזיקה והלחין את השירים הללו. המבקשים הציגו את המחזה המקורי מאז אמצע שנות השמונים של המאה הקודמת, והחל מסוף שנת 2007 - בהפקה חדשה הכוללת עיבודים חדשים של המוזיקה והשירים (להלן: ההצגה החדשה).

2. המשיבים הגישו תביעה כנגד המבקשים שעניינה זכויות היוצרים במחזה "קריוס ובקטוס" והזכות לעשות בו שימוש. בתביעתם, טענו המשיבים כי ההצגה החדשה מהווה שימוש מפר במחזה המקורי ובשירים המקוריים. המבקשים טענו כי עוד בשלב בו נכתב המחזה המקורי הועברו להפקה כל הזכויות בתוכן היצירתי, וכי המבקש 1 - כמפיק וכשותף בעל הזכויות - קיבל את כל זכויות היוצרים בתוכן שנוצר על ידי המשיבים, בשילוב עם הזכויות להפקת ההצגה, אותן קיבל מן הטלוויזיה

החינוכית והוצאת מסדה. בנוסף, טענו המבקשים כי בהמשך הדרך קיבלו הם את אישור הסופר ליצירת הגרסה העברית להצגה. לפיכך, נטען על ידם כי אין יסוד לטענות המשיבים לפיהן פגעו בזכויות היוצרים שלהם או בזכותם המוסרית בנוגע ליצירתם.

3. בית המשפט המחוזי קיבל את התביעה וקבע כי העלאת ההצגה החדשה מהווה הפרה של זכויות המשיבים במחזה המקורי ובמוסיקה המקורית. לפיכך, הורה בית המשפט המחוזי על מתן הסעדים הבאים: צו מניעה קבוע המורה למבקשים להימנע מהפרת זכויותיהם של המשיבים במחזה המקורי ובמוזיקה המקורית, לרבות באמצעות ביצוע פומבי של ההצגה החדשה, על השירים והלחנים הכלולים בה; צו למתן החשבונות שהתבקשו על ידי המשיבים על מנת שיוכלו לבסס את תביעתם לפיצויים; תשלום הוצאות משפט ושכ"ט עורכי דין בסך של 40 אלף ש"ח בתוספת מע"מ.

4. על פסק הדין הגישו המבקשים ערעור. במקביל הגישו הם בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין לבית המשפט המחוזי, אשר חלקה היה מקובל על המשיבים. בית המשפט המחוזי קיבל את חלקה המוסכם של הבקשה לעיכוב ביצוע אשר איפשר את קיום ההצגות שנקבעו למועדים הסמוכים למועד מתן פסק הדין, תוך שהוא מתנה זאת בתיעוד התקבולים, בתשלום סך של 10% מההכנסות למשיבה 1 וסך של 2.5% מההכנסות למשיב 2, ובהפקדת ערובה בסך של 7,000 ש"ח להבטחת חלקם של המשיבים בהכנסות. באשר לעיכוב ביצוע יתרת פסק הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי נוכח סיכויי הערעור ונטייתו של מאזן הנוחות לטובת המשיבים, אין הוא מוצא מקום לעשות כן.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה עותרים המבקשים לעיכוב ביצוע כל חלקיו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי. במסגרת הבקשה עומדים המבקשים על טענותיהם בערעור וטוענים כי הסיכויים כי זה יתקבל גבוהים. בנוסף, טוענים המבקשים כי מאזן הנוחות נוטה לטובתם, שכן בעוד שלהם ייגרמו נזקים כבדים ככל שביצוע פסק הדין לא יעוכב עד להכרעה בערעור, למשיבים לא ייגרם כל נזק מדחיית ביצועו. נזקי המבקשים, על פי האמור בבקשה, הם במישור התדמייתי והכספי. בנוסף, נטען כי ביצוע פסק הדין עלול להביא להפרת התחייבויותיהם כלפי צדדים שלישיים ולפגיעה בעובדים המועסקים במסגרת הפקת ההצגה החדשה.

6. לאחר קבלת הבקשה, הוריתי למבקשים להגיש הודעה שבה יפורטו מועדי ההצגות הקבועות לעתיד, וביקשתי לקבל את תגובת המשיבים לבקשה לעיכוב ביצוע ולהודעה.

7. מהודעת המבקשים אשר הוגשה על פי החלטתי, עולה כי למבקשים התחייבות להעלאת ההצגה החדשה בתשעה מועדים בין חודש נובמבר 2010 לחודש מאי 2011.

8. המשיבים הגישו תגובתם ביום 4.11.2010. בתגובתם ציינו המשיבים כי הם מתנגדים לקבלת

הבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין. לטענת המשיבים, סיכויי הערעור, אשר לטענתם נסב על ממצאים עובדתיים, הם נמוכים. כן נטען על ידי המשיבים, כי לא ייגרם למבקשים נזק בלתי הפיך כתוצאה מביצוע פסק הדין אלא נזק כספי בלבד.

לחלופין, ציינו המשיבים כי הם מוכנים לאפשר את העלאת ההצגות בתקופת הביניים עד שיוכרע בערעור, וזאת בכפוף להסדרת רישיון זמני שעל פיו יימסר להם דיווח אודות ההצגות שיוצגו ומלוא ההכנסות המתקבלות, ושעל פיו יימסרו להם התמלוגים הזמניים, כפי שקבע את שיעורם בית המשפט המחוזי, מיד לאחר כל הצגה.

9. לאחר עיון בבקשה, בהודעה ובתגובת המשיבים, סבור אני כי יש מקום לקבל את הבקשה באופן חלקי כמפורט בפסקאות 12-14 להלן.

10. כידוע, הכלל הוא כי הגשת ערעור אינה מעכבת את ביצוע פסק הדין [תקנות 466 עד 469 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984]. שאלת עיכוב ביצועו של פסק דין תוכרע לאור סיכויי הערעור ולאור נטייתו של מאזן הנוחות [ראו למשל: ע"א 9586/09 לייזר נ' אייזר לייזר זיווד אלקטרוני (1992) בע"מ (בפירוק) (לא פורסם, 17.12.2009)]. מבלי לקבוע מסמרות באשר לסיכויי הערעור, אין לומר כי מדובר בערעור חסר כל סיכוי. אמנם, חלק מן הערעור תוקף ממצאים עובדתיים וממצאי מהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. ואולם, בחלקו האחר מועלות טענות התוקפות קביעות משפטיות מובהקות של בית המשפט המחוזי אשר קבלתן יכולה לשמוט את הבסיס תחת קבלת התביעה. כך למשל בנוגע לקביעת בית המשפט המחוזי כי התביעה לא התיישנה, כאשר בית המשפט המחוזי עצמו ציין כי קיימת פסיקה סותרת בעניין. כך הדבר אף באשר לקביעת בית המשפט המחוזי לפיה לא היה שיהוי מצד המשיבים בהגשת התביעה שהביאה לשינוי מצב לרעה של המבקשים או שגרמה להם לנזק ראייתי. אדגיש כי אין באמור כדי להביע עמדה לגופן של טענות המבקשים בערעורם, אלא רק כדי לקבוע כי אין המדובר בערעור חסר סיכוי, או בערעור המתמקד בממצאים עובדתיים ובמצאי מהימנות בלבד, אשר אז הייתה המשוכה הניצבת בפני המבקשים גבוהה ביותר, נוכח ההלכה בדבר אי התערבות ערכאת הערעור בממצאים אלו, למעט במקרים חריגים.

11. ומכאן, למאזן הנוחות. אכן, בסופו של יום משמעותו האופרטיבית של פסק הדין נושא הערעור הינה כספית. אין לומר כי ייגרם למבקשים נזק בלתי הפיך מביצוע פסק הדין, הגם שתתכן פגיעה מסויימת בצדדים שלישיים. דומה כי עמדת המשיבים, לפיה תתאפשר העלאת ההצגה החדשה בכפוף להבטחת תשלום תמלוגים מאזנת נאמנה, בשלב זה, בין האינטרסים הנוגעים בעניין, ומשרתת אף אותם במידה מסוימת. בסופו של יום, תשלום תמלוגים כאמור מביא לידי ביטוי במידה מסוימת את ההצהרה העקרונית שבפסק הדין באשר לזכויות היוצרים במחזה, מבלי להסב נזקים מיותרים לצדדים שלישיים, ומנטרל הוא את הקשיים שיש להניח כי המשיבים היו נתקלים בהם אילו היו מבקשים לבצע

התקשרויות בנוגע לזכויות היוצרים שלהם בתקופה שעד להכרעה בערעור, בהעדר ודאות מוחלטת באשר לתוצאותיו. באשר לחלקו של פסק הדין שעניינו מתן החשבונות - איני סבור כי באשר לעניין זה מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקשים. כך גם הדבר לגבי תשלום הוצאות המשיבים ושכר טרחת עורכי דינם, שאין ערכאת ערעור נוטה לעכבו, אלא במקרים חריגים.

12. נוכח האמור לעיל, אני מורה על עיכוב ביצוע חלקו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי לפיו ניתן צו מניעה קבוע האוסר על המבקשים את הצגת ההצגה החדשה.

13. המבקשים יוכלו להעלות את ההצגות המפורטות בסעיף 1 להודעה מטעמם מיום 31.10.2010 (להלן: ההצגות) שהמועד שנקבע להן מאוחר למועד החלטה זו, בכפוף לתנאים הבאים:

א. בכל 15 לחודש (החל מיום 15.12.2010) יימסרו המבקשים למשיבים דוח בכתב, מבוקר ומאושר על ידי רואה חשבון, המפרט את ההכנסות מהעלאת ההצגות.

ב. המבקשים ישלמו למשיבים "תמלוגים זמניים" בשיעור אותו קבע בית המשפט המחוזי: 10% מן ההכנסות למשיבה 1 ו-2.5% מן ההכנסות למשיב 2. תשלום התמלוגים ייעשה תוך 90 יום ממועד העלאת כל הצגה.

ג. להבטחת תשלום התמלוגים יפקידו המבקשים ערבות בנקאית אוטונומית או סכום מזומן בסך של 20,000 ש"ח במזכירות בית משפט זה.

14. העלאת ההצגה החדשה במועדים נוספים מעבר למועדים הנקובים בהודעה מטעם המבקשים, תעשה בכפוף לקבלת הסכמת המשיבים בכתב ומראש, ובמקרים אלו יחולו התנאים הקבועים בסעיף 13 לעיל.

15. המבקשים יישאו בהוצאות המשיבים בסך של 3,000 ש"ח.

ניתנה היום, ל' בחשוון התשע"א (7.11.2010).

ש ו פ ט